

Kardiel autonom neuropati hos patienter med uræmi er ikke relateret til prædiabetes

Marie Bayer Elming¹, Mads Hornum², Bo Feldt-Rasmussen² & Elisabeth R. Mathiesen¹

ORIGINALARTIKEL

1) Endokrinologisk Afdeling, Rigshospitalet, og
2) Nefrologisk Afdeling, Rigshospitalet

INTRODUKTION

Forekomsten af kardiel autonom neuropati er høj både blandt uræmiske og diabetiske patienter. Samtidig er der en høj forekomst af prædiabetes blandt uræmiske patienter uden kendt diabetes. Formålet med dette studie var at undersøge, om kardiel autonom neuropati blandt uræmiske patienter var relateret til prædiabetes.

MATERIALE OG METODER

Undersøgelsen omfattede 66 uræmiske patienter uden diabetes. Patienterne var udvalgt fra nyretransplantationsventelister på henholdsvis Rigshospitalet og Herlev Hospital. Patienterne var i gennemsnit 43 ± 12 år gamle med en gennemsnitlig varighed af uræmi på 32 ± 27 måneder og var enten i prædialyse eller modtog hæmodialyse eller peritoneal dialyse. En kontrolgruppe på 14 raske mennesker matchet på køn, alder og *body mass index* blev udvalgt via offentlig annoncering.

Kardiel autonom neuropati blev defineret som en *beat-to-beat*-værdi < 10 slag/min, hvor *beat-to-beat*-variationen er bestemt ud fra elektrokardiografisk optagelse under dyb inspiration og eksspiration.

Prædiabetes blev defineret ud fra en oral glukosetoleranstest ved tilstedeværelsen af enten nedsat glukosetolerans eller isoleret forhøjet blodglukose (WHO/American Diabetes Association-kriterier, 2007).

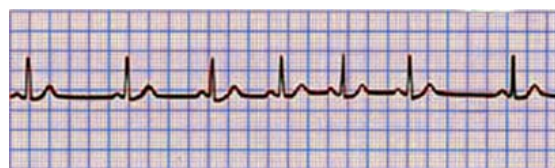
RESULTATER

Tilstedeværelsen af kardiel autonom neuropati var 38% (25/66) blandt uræmiske patienter sammenlignet med 8% (1/14) i kontrolgruppen ($p < 0,005$). I alt 27 (41%) af de 66 uræmiske patienter var prædiabetikere; de resterende 39 havde en normal glukosetolerans.

Forekomsten af kardiel autonom neuropati hos uræmiske patienter med og uden prædiabetes var sammenlignelig og dermed ikke signifikant forskellig (44% versus 33%). Uræmiske patienter med kardiel autonom neuropati var karakteriseret ved at have et højere systolisk blodtryk ($p < 0,05$) samt en højere alder ($p < 0,005$) end de uræmiske patienter, der ikke havde kardiel autonom neuropati.

FIGURE 1

Electrocardiography during respiratory cycles with maximal inspiration and expiration used for calculation of beat-to-beat variation.

KONKLUSION

Tilstedeværelsen af kardiel autonom neuropati og nedsat glukosetolerans er høj blandt uræmiske patienter, men nedsat glukosetolerans synes ikke at spille en væsentlig rolle i ætiologien til kardiel autonom neuropati blandt uræmiske patienter.

EKSTERN FINANSIERING: ingen

FORSØGSREGISTRERING: Videnskabsetisk Komité (# KF 01279825) og Datatilsynet (#2006-41-5640).

DANISH MEDICAL BULLETIN

Dette er et resume af en originalartikel publiceret på www.danmedbul.dk som Dan Med Bul 2011;58(3):A4244